

HULP VOOR VERDREVEN ARMENEN

Voorwaar, Ik zeg u,
in zoverre gij dit aan één van deze
mijn minste broeders hebt gedaan,
hebt gij het Mij gedaan.

(MATTHEÛS 25:40)

Dr. Gor Khatchikyan op bezoek
bij een vluchteling uit Nagorno
Karabach die de ontploffing van een
benzinstation heeft overleefd.

Verdreven Armenen uit Nagorno Karabach proberen in Armenië een nieuw leven op te bouwen. Help mee door bijv. een **Veld-Vol-Voedsel-Pakket** te schenken. Zie bijgevoegde brief.

Liefdadigheid en waardigheid

Enkele jaren geleden las ik een verhaal dat mij raakte en aan het denken zette. Regelmatig komt het verhaal weer in mijn gedachten. Graag deel ik het verhaal met u.

Een rijke dame vroeg aan een oude straatverkoper: "Voor hoeveel verkoop je je eieren?" De oude man antwoordde: "Voor 50 cent per stuk, mevrouw." De dame antwoordde: "Ik wil 6 eieren voor 2 Euro. Meer wil ik niet betalen." De oude verkoper antwoordde: "Koop ze voor de prijs die u wilt, mevrouw. Ik heb vandaag nog geen enkel ei verkocht en ik heb het geld nodig om te leven."

De dame kocht haar eieren voor een spotprijs en vertrok met het gevoel dat ze had gewonnen. Ze stapte in haar dure auto en ging met haar vriendin naar een chique restaurant. Zij en haar vriendin bestelden een uitgebreid menu. Ze aten maar een klein beetje en lieten veel van wat ze hadden besteld staan. De vriendinnen betaalden de rekening, die bedroeg 150 Euro. De beide dames gaven 200 Euro en zeiden tegen de restauranteigenaar dat hij het wisselgeld als fooi mocht houden.

Dit verhaal lijkt misschien heel normaal voor de eigenaar van het chique restaurant, maar erg oneerlijk voor de eierverkoper. De vraag die het oproept is: Waarom moeten we altijd laten zien dat we geld en macht hebben als we van arme mensen

kopen? En waarom zijn we vrijgevig voor degenen die onze vrijgevigheid niet eens nodig hebben?

Er is een verhaal over een vader die goederen kocht van arme mensen tegen een hoge prijs, ook al had hij die spullen niet nodig. Soms betaalde hij meer dan wat de verkoper vroeg. Zijn kinderen begrepen het niet. Op een dag vroegen ze hem: "Waarom doet u dit papa?" De vader antwoordde: "Het is liefdadigheid verpakt in waardigheid."

Mensenkinderen doet haar best om de mensen die we helpen met respect te behandelen. We kijken met Jezus' ogen naar hen. Dat helpt enorm om telkens te beseffen dat wij niets meer of beter zijn dan zij. In Jezus' ogen zijn we allemaal kwetsbare maar ook kostbare mensenkinderen.

Jezus zei: "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan." In deze uitspraak komen liefdadigheid en menselijke waardigheid samen.

Ds. Egbert van Beesten

Veldberichten

De begunstigde kinderen uit het Armeense dorp Chkalovka uit de regio Gegharkunik hebben warme jassen en schoenen gekregen voor de winter. Van deze blijde kindergezichten word je zelf toch ook blij?

Elena, moeder van vier kinderen waarvan één gehandicapt is, ontving een nieuwe wasmachine die geschikt is voor plaatsen waar geen stromend water is. Dit was voor haar een onvoorstelbaar groot cadeau.

ALLES KWIJT...

Met deze twee woorden - 'Alles kwijt' - kunnen we de situatie van de ca. 120.000 Armeense vluchtelingen uit Nagorno Karabach kenschetsen.

In de tweede week van januari waren dr. Gor Khatchikyan, Bram Helder, René Hansma, Egbert van Beesten en een cameraman van EO Metterdaad in Armenië. Doel van de reis was enerzijds om de situatie van de vluchtelingen in beeld te brengen voor vier extra uitzendingen van EO Metterdaad; anderzijds om in kaart te brengen hoe we de vluchtelingen, die sinds september vorig jaar over heel Armenië verspreid zijn, het beste kunnen helpen.

We hebben vele vluchtelingen ontmoet, jong en oud, ziek en gezond. Ze vertelden hoe vroeger hun leven in Nagorno Karabach was. Sommigen hadden een groot boerenbedrijf met meer dan 100 melkkoeien; anderen waren veearts of hadden een bouwbedrijf; weer anderen hadden een kapperszaak of waren onderwijzers geweest. Nu zijn ze alles kwijt. Destijds waren ze iets boer, lasser, kapster, onderwijzeres, vrachtwagenchauffeur - nu zijn ze voor hun gevoel niets meer. Ze zijn vluchteling en volkomen afhankelijk van de zorg van anderen.

We hoorden schrijnende en gruwelijke verhalen over mensen die zijn omgekomen door beschietingen van Azerbeidzjaanse troepen. Mensen vertelden hoe bang ze waren toen ze plotseling moesten vluchten, niet wetende of ze het veilige Armenië levend zouden bereiken. We zagen hoe gefrustreerd, depressief en getraumatiseerd mensen zijn, wetende dat ze nooit meer naar hun vaderland kunnen terugkeren;

wetende dat ze nooit meer het graf van hun geliefden kunnen bezoeken en wetende dat de vijand al hun spullen in bezit heeft genomen.

De Armeense overheid - die slechts een beperkt budget heeft - biedt hulp waar ze kan, maar is ook afhankelijk van hulp van anderen. Mensenkinderen bood van meet af aan hulp, o.a. met voedselpakketten, dekens, kookspullen en nog veel meer. En we blijven helpen. We worden daarbij gesteund door EO Metterdaad. Daar zijn we heel dankbaar voor.

Op zijn Facebookpagina doet Gor Khatchikyan (ambassadeur van Mensenkinderen) verslag van onze reis. Hij schrijft het volgende:

Koeien en bijen, dat kan een manier zijn voor een familie om in eigen levensonderhoud te voorzien als ze alles kwijt zijn geraakt. In deze dorpen zijn vluchtelingen neergestreken die door het geweld van Azeris alles hebben achtergelaten. Hun bezittingen zijn afgepakt en ze moeten een nieuw begin maken. Terwijl de EU en VN alleen maar vergaderen en "zich zorgen maken" is het voor deze mensen de realiteit van alledag.

Bijzonder dat de Nederlandse Maria Goris maar ook stichting Mensenkinderen hier de

vluchtelingen helpen om weer perspectief te hebben. Na iedere storm komt weer een tijd dat de zon schijnt. Na de regen komt een regenboog als teken van Gods trouw en verbond.

We gaven en geven o.a. bijenkasten met bijenvolken (zie foto), vee en kleinvee aan vluchtelinggezinnen. Dat geeft mensen weer hoop en middelen om te bouwen aan een toekomst in Armenië.

Daarnaast helpen we gezinnen aan definitieve huisvesting, zodat ze weer een echt thuis hebben; zo belangrijk voor het welzijn van mensen.

Ook bieden we mensen de gelegenheid een opleiding te volgen zodat de kans op het vinden van werk wordt vergroot. Anderen - die in Nagorno Karabach monteur, lasser of kapster waren - geven we gereedschap, een lasapparaat of kapsterspullen, zodat ze hun oude beroep in Armenië weer kunnen oppakken.

De familie Tevanyan

Na de vierenveertigdaagse oorlog in 2020 stond het leven van de familie Tevanyan op zijn kop. Naast de materiële verliezen verloor de familie Tevanyan ook twee van haar zonen, Sasun en Artush (de foto's hangen aan de muur). Eind september 2023 werden ze verdreven uit Nagorno Karabach regio Askeran en vestigden ze zich in het dorp Dzorak in de regio Ararat. Momenteel wonen 22 mensen in een gehuurd driekamerappartement zonder elementaire leefomstandigheden.

Sahak (37) had vroeger een boerderij met ca 500 stuks vee. Met pijn in zijn hart denkt hij terug aan zijn prachtige veestapel. Maar hij zit niet bij de pakken neer. Hij heeft een baan gevonden in de slagerij waar hij vroeger vlees bezorgde. Hij werkt nu als slager en probeert weer zelfstandig voor zijn gezin en familie te zorgen.

In 2022 heeft Mensenkinderen een grote groentekas gegeven aan het dorpje Selba in Albanië. 's Zomers wordt de kas gebruikt voor het telen van groenten en 's Winters....? Dan wordt de kas gebruikt voor kerkdiensten zoals hier met kerst.

Zemfira is een alleenstaande moeder. Ze is een sterke vrouw en ondernemend. Ze begon een pastafabriekje. Met hulp van Mensenkinderen kon ze de fabrieksruijme verbouwen zodat die aan alle hygiënemaatregelen voldoet. Nu krijgt ze steeds meer klanten.

Veldberichten

Bijbelstudie in de gevangenis in Fier (Albanië). Gevangenen ontvangen pastorale zorg en komen tot geloof. De directeur van de gevangenis merkt dat de sfeer in de gevangenis positief verandert door de regelmatige komst van vrijwilligers die omzien naar gevangenen.

In Ungheni (Moldavië) kregen 200 gezinnen die geen geld hadden om hun huis te verwarmen elk 500 kg. briquettes. Het is nauwelijks voor te stellen wat dit voor deze gezinnen betekende. Geen kou lijden en bang zijn voor bevriezing van vingers of ledematen.

Sponsor een oudere

In Armenië leven veel ouderen in zeer armoedige omstandigheden en maken ze zich elke dag grote zorgen.

Met ouderensponsoring steunt u een oudere met een maandbedrag van slechts 30 euro en maakt u het verschil.

Kijk op www.mensenkinderen.nl

Ouders gezocht

Voor kinderen uit arme gezinnen in Armenië zoeken wij sponsorouders. Met maandelijkse steun zorgen wij ervoor dat het kind voeding, kleding en medische zorg ontvangt. Dit voor slechts 25 Euro per maand.

Kijk voor meer informatie op www.mensenkinderen.nl

COLOFON

Mensenkinderennieuws is een gratis uitgave van Mensenkinderen en verschijnt twee keer per jaar.

20 jaar
mensenkinderen
voor mensen in nood

Galvaniweg 8c, 8071 SC Nunspeet
Telefoon 0341 - 455 559
info@mensenkinderen.nl
www.mensenkinderen.nl
NL87 INGB 0000 0055 35

